

Μομφή του Φιλίππου εναντίον των Αθηναίων

Χωρίς τοίνυν εἰς τοῦτο παρανομίας ἀφῆχθε καὶ δυσμενείας ὥστε καὶ πρὸς τὸν Πέρσῃν πρέσβεις ἀπεστάλκατε πείσοντας αὐτὸν ἐμοὶ πολεμεῖν· ὃ μάλιστ' ἂν τις θαυμάσειεν. πρὸ μὲν γὰρ τοῦ λαβεῖν αὐτὸν Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην ἐψηφίσασθε, ἂν ἐκεῖνός τι νεωτερίζῃ, παρακαλεῖν ὁμοίως ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἅπαντας ἐπ' αὐτόν· νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περίεστι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους ὥστε πρὸς ἐκεῖνον διαλέγεσθε περὶ τῆς ἐπιμαχίας. καίτοι τὸ παλαιὸν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσῃν ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας· ὑμεῖς δ' οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα ποιοῦντες ἃ διετελεῖτε τοῖς τυράννοις ἐγκαλοῦντες.

Δημοσθένης, «Επιστολή Φιλίππου»

Μετάφραση:

Πιο συγκεκριμένα, λοιπόν, ἔχετε φθάσει σε τέτοιο σημείο παρανομίας και εχθρότητας, ὥστε ἔχετε αποστείλει ακόμα και στο βασιλιά της Περσίας πρέσβεις με σκοπό να τον πείσουν να μου κηρύξει τον πόλεμο. Αυτό θα μπορούσε κάποιος να το θεωρήσει αξιοπερίεργο. Γιατί, πριν αυτός (ο βασιλιάς) υποτάξει την Αίγυπτο και τη Φοινίκη, είχατε εκδώσει ψήφισμα, για να παρακαλέσετε κατά τον ίδιο τρόπο εμένα και τους ὅλους τους ἄλλους Ἑλληνες εναντίον του, σε περίπτωση που εκείνος εκδηλώσει κάποια επιθετική συμπεριφορά. Τώρα όμως τόσο πολύ κατισχύει το μίσος σας εναντίον μου, ὥστε συζητάτε μαζί του για τη σύναψη επιμαχίας. Κι όμως κατά το παρελθόν οι πατεράδες σας, ὅπως ἐγὼ πληροφοροῦμαι, κατηγοροῦσαν τους απογόνους (τα παιδιά) του Πεισίστρατου, επειδή τάχατες οδήγησαν το βασιλιά των Περσῶν, εναντίον των

Ελλήνων. Κι εσείς δε ντρέπεστε να κάνετε αυτά για τα οποία τους τυράννους κατηγορείτε;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Γράψε τον τύπο που ζητείται για κάθε μια από τις παρακάτω λέξεις.

1. ἀφίχθε: τρίτο ενικό υποτακτικής αορίστου β'. **ἀφίκηται**
2. πρέσβεις: Την ίδια πτώση στον άλλο αριθμό. **πρεσβευτήν**
3. πείσοντας: Δοτική πληθυντικού αρσενικό μετοχής παρακειμένου ενεργητικής. **πεπεικόσι(ν)**
4. λαβείν: Ευκτική μέλλοντα στο δεύτερο πληθυντικό. **λήψοισθε**
5. μίσους: Τη δοτική ενικού. **μίσει**
6. ἐπάγουσι: Το β' ενικό προστακτικής αορίστου β' ενεργητικής **ἐπάγαγε**
7. τὸν Πέρσην: Την κλητική του ενικού. **ὦ Πέρσα**
8. ὑμεῖς: Την αιτιατική ενικού του τρίτου προσώπου. **ἔ**
9. ταῦτα: Τη γενική πληθυντικού στο θηλυκό γένος. **τούτων**
10. μάλιστ': Το θετικό και το συγκριτικό βαθμό. **μάλα, μᾶλλον**

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ

1. Να χαρακτηρίσετε συντακτικά τους παρακάτω όρους:

δυσμενείας: Γενική διαιρετική στο εἰς τοῦτο

ἔμοι: Είναι αντικείμενο στο απαρέμφατο πολεμεῖν

πείσοντας: Είναι τελική μετοχή συνημμένη στη λέξει πρέσβεις

τὸ παλαιὸν: Είναι επιρρηματική αιτιατική του χρόνου στο ἐπετίμων

ἄπαντας: κατηγορηματικός προσδιορισμός στο Ἕλληνας

2. Να βρείτε και να χαρακτηρίσετε τον υποθετικό λόγο του κειμένου:

Είναι εξαρτημένος και ανήκει στο είδος του προσδοκωμένου.

Στην υπόθεση έχω ἄν + υποτακτική (ἄν ἐκεῖνός τι **νεωτερίζῃ**)

και στην απόδοση έχω τελικό απαρέμφατο. (ἐψηφίσασθε **παρακαλεῖν** ὁμοίως ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας ἐπ' αὐτόν). Η εξάρτηση γίνεται από το ρήμα ἐψηφίσασθε.

3. Για την παρακάτω πρόταση να γράψετε το είδος το συντακτικό ρόλο και να δικαιολογήσετε την εισαγωγή και την εκφορά της.

«ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσῃν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας»

Εἶναι δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση ὡς επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο ρήμα ἐπετίμων. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο ὡς, γιατί δηλώνει υποκειμενική αιτιολογία και εκφέρεται με οριστική (ἐπάγουσι) γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο και δηλώνει κάτι το πραγματικό.

Εξασκηθείτε με το ακόλουθο κείμενο από το ίδιο ἔργο

ἔτι τοίνυν περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Διοπίθης ἐμβαλὼν εἰς τὴν χώραν Κρωβύλην μὲν καὶ τὴν Τιρίστασιν ἐξηνδραποδίσατο, τὴν δὲ προσεχῆ Θράκην ἐπόρθησε, τέλος δ' εἰς τοῦτ' ἦλθε παρανομίας ὥστ' Ἀμφίλοχον ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἐλθόντα πρεσβευτὴν συλλαβὼν καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς ἀπελύτρωσε ταλάντων ἑννέα· καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ συνδοκοῦντ' ἐποίησεν. καίτοι τὸ παρανομεῖν εἰς κήρυκα καὶ πρέσβεις τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν ἀσεβὲς εἶναι δοκεῖ καὶ μάλισθ' ὑμῖν· Μεγαρέων γοῦν Ἀνθεμόκριτον ἀνελόντων εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν ὁ δῆμος ὥστε μυστηρίων μὲν εἶργον αὐτούς, ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀδικίας ἔστησαν ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας; Καλλίας τοίνυν ὁ παρ' ὑμῶν στρατηγὸς τὰς μὲν πόλεις τὰς ἐν τῷ Παγασίτῃ κόλπῳ κατοικουμένας ἔλαβεν ἀπάσας, ὑμῖν μὲν ἐνόρκους, ἐμοὶ δὲ συμμαχίδας οὔσας, τοὺς δ' εἰς Μακεδονίαν πλέοντας ἐπώλει πάντας πολεμίους κρίνων· καὶ διὰ ταῦθ' ὑμεῖς ἐπὶ αὐτὸν ἐψηφίσασθε. ὥστ' ἔγωγ' ἀπορῶ τί ποτ' ἔσται καινότερον, ἐὰν ὁμολογήσητέ μοι πολεμεῖν· καὶ γὰρ ὅτε φανερῶς διεφερόμεθα, ληστὰς ἐξεπέμπετε καὶ τοὺς πλέοντας ὡς ἡμᾶς ἐπωλεῖτε, τοῖς ἐναντίοις ἐβοηθεῖτε, τὴν χώραν μου κακῶς ἐποιεῖτε.